

АКТ ЗЛУКИ - СИМВОЛ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Читайте на 3 стор.

✓ Турбота про заклади охорони здоров'я -
один із пріоритетних напрямків
діяльності районної ради

Handwritten signature in blue ink, possibly 'Савчук'.

АКТ ЗЛУКИ - СИМВОЛ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

22 січня 1919 року дзвони Святої Софії Київської урочисто скликали громаду Києва на майдан. Саме тоді на Софіївському майдані офіційні делегації урядів УНР та ЗУНР прийняли історичний Акт злуки. Цим Актом Україна продемонструвала свою нероздільну вікову єдність і те, що навіть декілька столітнє розділення української території штучними імперськими кордонами не змогло її знищити.

Акт злуки розпочався на Софіївському майдані о 12 годині.

Військовий оркестр виконав гімн «Ще не вмерла Україна». Після короткої промови представники ЗУНР передали голові Директорії Володимиру Винниченку вірчу грамоту, де висловлювалося прагнення їхніх країн до об'єднання з братами, що живуть на східних землях України. Він відповів коротким привітанням і доручив оголосити Універсал Директорії про злуку УНР та ЗУНР.

«Віднині зливаються в одно віка-відділені одна від одної частини України - Галичина, Буковина, Закарпаття і придніпрянська Україна - в одну велику Україну. Сповнилися одвічні мрії, для яких жили й за які вмирили найкращі сини України. Віднині є тільки одна незалежна Українська Народна Республіка. Віднині український народ, звільнений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднати всі зусилля своїх синів для створення нероздільної незалежної Української Держави на добро і щастя українського народу», - пролунало на Софіївському майдані.

Неповторність моменту була посилена подячним молебнем на честь злиття двох держав у єдину. Далі хвиля піднесення винесла під звуки оркестрів колону військових підрозділів, делегації городян вулицю Володимирську, до оперного театру, потім до губернського земства. Тут голова Директорії Володимир Винниченко, який разом із Головним отаманом українського війська Симоном Петлюрою очолював колону, звернувся до народу: «Громадяни, сьогодні день великого національного свята, свята об'єднання частин, роз'єднаних нашими ворогами. Дивіться ж, бережіть свою республіку від ворогів. Слава їй!». У відповідь прозвучало гучне «Слава!»...

Однак соборність України ви-

99 років тому Четвертий Універсал Української Центральної Ради проголосив УНР «самостійною, незалежною, вільною, суверенною державою українського народу». 22 січня 1919 року Директорія УНР проголосила злуку всіх українських земель в єдину Українську державу. Ця дата відзначається як День Соборності України

перестала існувати. Акт злуки залишився лише на папері. В той складний період 1917-1920 років так і не вдалося об'єднати і консолідувати українську націю.

Але січневий день на Софіївському майдані увійшов в історію як вияв національного духу нашого народу, його могутніх внутрішніх сил.

Акт злуки став символом боротьби за незалежну Україну, яку продовжила УПА в 1942 - 1955 р.р.

У 1990 роках Україна знову отримала шанс вибороти незалежність. Свідомі українці пам'ятають, як у цей день 27 років тому (точніше 21 січня) на залик Народного Руху України за перебудову вперше в історії України мільйони людей з доброї волі з жовтосиніми національними стягами, узявшись за руки, утворили «живий ланцюг» єднання, що простягнувся на сотні кілометрів від Львова та Івано-Франківська через Рівне, Житомир до Києва. Українці в цей, без сумніву, історичний день продемонстрували світові, що українська нація є, і вона прагне соборності і самостійності в державотворенні. Символічним було те, що ця важлива політична подія була присвячена проголошенню Акту злуки між УНР та ЗУНР у 1919 році.

Необхідно поіменно згадати учасників подій 1990-х років, років боротьби за створення незалежної Української держави, костопільчан, членів Костопільського РО НРУ за перебудову, які були не байдужі до долі власної країни і проявили найкращі людські якості - взаємопідтримку, патріотизм, єдність духу.

На цьому фото (див. 1 стор.), яке надав учасник тих подій М. Степчук, (нині командир 10-го

костопільчани єднали цей ланцюг аж за Новоград-Волинський. На фото зліва направо (за словами М. Степчука): 1. Савелюк Сергій Олександрович - політ'язень, репресований; 2. Гринько Юрій Степанович - зв'язковий УПА; 3. Войтович Василь; 4. Степчук Михайло Михайлович - організатор першого страйку на Костопільській меблевої фабрики у 1989 році, заступник голови Костопільського РО НРУ за перебудову, голова СНУМ; 5. Дідич Богдан Ярославович - голова Костопільського РО НРУ за перебудову; 6. Співак Микола Іванович - організатор страйку на Костопільському склозаводі; 7. Невідомий; 8. Невідомий; 9. Мегедь Олександр Іванович; 10. Васильчук Тарас Карпович - син провідника УПА, репресований; 11. Крамар Валентин Володимирович - організатор першого страйку на склозаводі. На цьому фото немає активних учасників Костопільського РО НРУ за перебудову, про яких теж необхідно згадати: Данильчук Семен Степанович - учитель історії СШ №1, згодом перший директор Костопільської філії Рівненського обласного краєзнавчого музею; Рижков Анатолій Федорович - росіянин за походженням, який бачив майбутнє своєї держави в демократичному розвитку.

Українські патріоти тоді продемонстрували неабияку пробу сил напередодні вирішальних іспитів у боротьбі за відновлення державної незалежності України. Пам'ятаймо ж ці дати сьогодні, у часи складних нових випробувань.

Слава Героям України!

Читачів газети просимо допомогти встановити прізвища «невідомих» на фото. З інформацією просимо звертатися до Костопільського районного краєзнавчого музею за номером телефону 2-